

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Redaktsiooni jõustumise kp:
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:
Avaldamismärge:

Rahandusminister
määrus
algtekst-terviktekst
08.02.2003
Hetkel kehtiv
RTL 2003, 16, 216

Maksustamisperioodi tulust mahaarvatava täiendava kogumispensioni kindlustuslepingu kindlustusmaksete osa arvutamise põhimõtted

Vastu võetud 27.01.2003 nr 16

Määrus kehtestatakse «[Tulumaksuseaduse](#)» (RT I 1999, 101, 903; 2001, 11, 49; 16, 69; 50, 283; 59, 359; 79, 480; 91, 544; 2002, 23, 131; 41, 253; 44, 284; 47, 297; 62, 377; 111, 662) § 28 lõike 1¹alusel.

§ 1. Reguleerimisala

Käesolev määrus kehtestab «Kogumispensionide seaduse» (RT I 2001, 79, 480; 2002, 23, 131; 44, 284; 102, 600; 105, 612; 111, 662) § 152 tingimustele vastava täiendava kogumispensioni kindlustuslepingu (edaspidi *kindlustusleping*) alusel maksustamisperioodi jooksul tasutud kindlustusmaksete osa, mille eesmärgiks on tagada kindlustussumma maksmine kindlustuspensionina, arvutamise põhimõtted.

§ 2. Arvutamise põhimõtted

(1) Elukindlustusandja, kellel on õigus sõlmida kogumispensionide seaduse §-s 152 sätestatud tingimustele vastavaid lepinguid (edaspidi *kindlustusandja*), peab koostama kindlustusriskide katmiseks tehtavate kindlustusmaksete jaotuse arvutamise meetoodika (edaspidi *meetoodika*). Meetoodika peab olema kooskõlas kindlustustehnilise äriplaaniga ning käesolevas paragrahvis sätestatud arvutamise põhimõtetega.

(2) Kindlustusandja peab meetoodikas nimetama täiendava kogumispensioni lepingute liigid (edaspidi *kindlustustoode*), mille suhtes meetoodikat kohaldatakse ning kindlustustooted, mille suhtes rakendatakse § 2 lõiget 9.

(3) Kindlustuslepingu alusel tasutav kindlustusmakse tuleb jaotada vähemalt kaheks järgnevaks osaks:
1) täiendava kogumispensioni väljamakseteks tasutavate kindlustusmaksete ning sellega seotud kulude osa vaadeldaval maksustamisperioodil;
2) täiendava kogumispensioni kindlustuslepinguga kaasnevate muude kindlustusriskide katteks tasutud kindlustusmaksete ning sellega seotud kulude osa vaadeldaval maksustamisperioodil.

(4) Meetoodikas tuleb vastavalt kindlustustehnilisele äriplaanile matemaatilisel kirjeldada lõikes 3 sätestatud osade sisu.

(5) Lõikes 3 nimetatud kindlustusmaksete jaotamise põhimõte võib kindlustusandja kindlustustehnilistest arvutusallikatest tulenevalt olla erinevate kindlustusandjate puhul erinev, kuid see peab vastama kindlustustehnilisele äriplaanile.

(6) Meetoodikas tuleb matemaatilisel kirjeldada kindlustusmaksete jaotamise põhimõtteid juhtudel, kui kindlustusleping muutub maksevabaks, maksustamisperioodil ei ole laekunud kindlustusmakseid või kui toimub muu selline kindlustuslepingu muudatus, mis muudab kindlustusmaksete suurust, samuti kindlustusmaksete jaotamise põhimõtteid ühekordse kindlustusmakse korral.

(7) Kindlustusmaksete tasumise päevaks loetakse kindlustusmaksete kindlustusandjale laekumise päev, olenemata kindlustuslepingujärgsest tähtajast.

(8) Maksustamisperioodi lõpus summeeritakse lõike 3 punktis 1 sätestatud kindlustusmaksete osa ja täiendava kogumispensioni kindlustuslepinguga kaasnevate muude kindlustusriskide ja nende riskidega seotud kulude katmise eesmärgil tehtud pensioni väljamaksete tagamiseks moodustatud eraldise vähendamise osa. Kui saadud summa on positiivne, võib kindlustusvõtja selle arvata sama maksustamisperioodi tulust maha. Kui saadud summa on negatiivne, lisatakse see tulumaksuseaduse § 28 lõike 1¹alusel kindlustusvõtja maksustatavale tulule.

(9) Kui maksustamisperioodil ei tehta ühtegi kindlustusmakset ja kindlustusandja vähendab kindlustusvõtja pensioni väljamaksete tagamiseks moodustatud eraldist kindlustuslepinguga kaasnevate muude kindlustusriskide katte ja nende riskidega seotud kulude võrra, lisatakse summa, mille võrra eraldist vähendati, tulumaksuseaduse § 28 lõike 1¹ alusel kindlustusvõtja maksustatavale tulule.

§ 3. Metoodika selgitamise kohustus kindlustusvõtjale

Kindlustusandja peab selgitama kindlustusvõtjale kindlustusmakse jaotamise põhimõtteid kindlustuslepingu sõlmimisel ning esitama iga maksustamisperioodi lõppedes kindlustusvõtjale kirjalikult või kirjalikku taasesitamist võimaldaval kujul lepingu täitmise aastaaruande, milles peab kajastuma § 2 lõikes 8 või 9 sätestatud summa.

§ 4. Rakendussäte

(1) Käesolevat määrust rakendatakse kindlustuslepingute suhtes, mis on sõlmitud alates 1. maist 2002. a.

(2) Metoodika tegevusluba omava kindlustustoote kohta tuleb Finantsinspektsioonile esitada hiljemalt 17. veebruariks 2003. a.

Minister Harri ÕUNAPUU

Kantsler Aare JÄRVAN